

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۴/۰۵/۰۳

شهبور سناگروال

افغانستان په یوه پېړۍ کې

په افغانستان، د هند سیاسي کرکیچ اغیز

کوم یو د انگلیس جاسوس و،

سید احمد که سید جمال الدین افغان؟

څپرکی

هند دخزانو وطن و او دسروزرو په مرغی نامتو و، د عجایبو او افسانو وطن یې باله ... نوڅکه په هند کې دختیځې کمپنۍ له جوړېدو وروسته، بریتانیا غوښتل وروړوڅپل سیاسي اغیزته پراختیا ورکړي، هند ولکه کړي او دسیمی هېوادونه هم ترخپل استعماري گواښ لاندې راولي. ولی بیا هم داهرڅه اسانه اوارزانه نه ول، که څومره یې ولسونه وکړول، دوی هم په دغه لاره کې ډېرې ستونزې وگاللي، چې دڅو بېلگولنډیزېې دا سي دی:

۱— په ټولنيز لحاظ یوه لویه اودرنه پېښه هغه وه چې محمدین قاسم دحجاج بن یوسف سقفي په سپارښتنه هند ته مخه کړه او د اسلام ددین خپرېدو لپاره یې لاره اواره کړه ... ورپسې غزنویانو، غوریانو، تیموریانو، لودیانو، بابریانو، سوریانو او ابدالیانو، له یوې خوا یې دهند خزاني خپلې کړې اوله بلې خوا یې هند کې دخپلې عقیدې له مخې دواک اوڅواک بنسټ ته لاره پرانسته.

۲— برېتانوي ښکیلاک هم په ۱۷مې پېړۍ کې دختیځې کمپنۍ بنسټ کېښود، ولی داورنگ زیب (۱۷۰۷مې مړ) ترمهاله انگریزانو یوازې دابوه سوداگریزه کمپنۍ بلله، خوله ده وروسته مغلي ټولواکمنۍ کمزورې سوه اوانگریزانو بیا دخپل سیاسي واک پراختیا ته ملا وتړله.

ولی بیا هم دمسلمانانو یوه مشرامیر سراج الدوله په ۱۷۵۷کال دانگریزانوپه مرکزبنگال برید وکړ، خو دانگریز جاسوسانو له ده سره خیانت وکړ اوله له ماتې سره مخ سو.

دهندي مسلمانانو په لړکې یوهم حیدر علي و، چې په ۱۷۸۱کال یې دبریتانیا او فرانسې له اختلاف نه استفاده وکړه اودیوه پاڅون په ترڅ کې انگریزان وگواښل، خو دده نامتوزوي تیپوسلطان دخپل پلار په څېر دانگریزانو پر وړاندې ودرید، ولی بیا هم له انگریزانو سره په مخامخ جگړه کې په ۱۷۹۹کال ووژل سو.

۳— ۱۸۵۷کال انقلاب بیداسیاسي اومذهبي شعور لپاره دومره انگریزانو ته خطرناک او له گواښ ډک وو، چې د« نهر و» خبره انگریزانو له دې وروسته له هندوانو نه په مسلمانانو دډېر ظلمونه وکړل اودوی یې له هندوانو خطرناک وبلل.

د ۱۸۵۷کال انقلاب، نه یوازې مسلمانان په هند کې پاڅونوته راوبلل، ان هندی زرتشتان هم پاڅون ته وهڅېدل.

د پاڼو شمېره: له 1 تر 8

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوولې. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې دلیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رایرلو مخکې په خیر و لولئ

انگریزانو کونښن وکړ چې د مسلمانانو پر وړاندې د قادیانیانو او « بهایي یانو » پر نوم مسلمانان د هغوی پر وړاندې راپورته کړي، ولې بیا هم رښتني مسلمانان له دې ونه ډار سول، بلکې د « دېوبند » په سیمه کې د مولانا قاسم زوی دیوې مدرسې بنسټ کېښود. مولانا قاسم چې د نانو تاپه سیمه ۱۸۳۲ کال و زېږېد او اسلامي زده کړې وکړې، په ۲۵ کلنۍ کې د هندوستان په انقلاب کې گډون وکړ او بیا یې مسلمانان یووالي ته راوبلل، خونموری په ۱۸۷۹ کال ومړ.

۴ — ددې لارې یو بل ستر عالم محمود حسن و، چې د هند په ازادې کې دانگریزانو پر وړاندې راپاڅېد او دخپلو مبارزو له مخې ده ته دخلکو له خوا د هند د پلار (شیخ الهند) لقب ورکړ سو، چې بیا په ۱۹۲۰ کال دانگریزانو له خوا بندي شو.

ولې ددې مدرسې پر وړاندې د « علي گر » په نوم یو بله مدرسه د سرسید احمد له خوا جوړه شوه او هغه وخت چې په ۱۸۵۷ کال انقلاب و سودی په همغه ښار کې و، ولې له هغو سره یې ورته نظر نه درلود.

د سید احمد، انقلابي ضد چلن دانگریزانو لپاره د پام وړ وگرزید او ان دده مدرسې په ۱۹۲۱ کال په رسمیت وپېژندل شوه چې په پای کې د علیگر په نوم پوهنتون ته یې ترقي وکړه.

ددغه اختلاف په نتیجه کې دوه فکري مکتبونه مینځته راغلل، چې په پای کې د علیگر مدرسې د دیوبند مدرسې پر وړاندې سیاسي ډگر ته راووته او دغو دوه فکري نظریو ته لاره پرانسته او مسلمانان یوډل په وړاندې ودرېدل.

له دې نه خطرناکه خبره د سید احمد په تفسیر کې دا وه چې د ټولو مسلمانانو احساسات یې راوپارول او د احمد امین د کتاب له مخې (۱۳۱ مخ) د اسلام د ستر پیغمبر او قران کریم په تراوناسمې څرگنوني وې، نوځکه خو د دیوبند علماو دی تکفیر کړ او کله چې دی ۱۸۶۹ کال انگلستان ته لاړ نو هم د مسلمانانو د نفرت وړ وگرځېد. (وگورئ زما الاصلاح مخ ۱۳۱)

۵ — سید احمد خان نه یوازې له دیوبندیانو سره ستونزه درلوده، بلکې سید جمال الدین افغان سره یې هم د نظر اختلاف درلود.

سید جمال الدین افغان دامیر شیرعلي خان دواکمنۍ په مهال له افغانستانه ووت او په ۱۸۷۹ کال له مصر نه هند ته په داسې وخت کې ورسېد چې سید احمد خان په هند کې بلوا گډه کړې وه.

د « نیچریزم » دلیکني په تر اوسیدو سید احمد خان اوملگري یې سید جمال الدین افغان ته په لومړي سر کې په ښه نظر ول، ولې کله چې د حیدر اباد مدرسې یوه مدرس له سید جمال الدین افغان نه دیوه لیک په ترڅ کې د نیچریزم د بداعت پوښتنه وکړه، نو سید جمال الدین افغان په ځواب کې وویل، « په دغه رساله کې د بداعت ریښې اوتاریخي بهیر له پخوانۍ زمانې نه تر اوسه پورې بیان شوی دی او کوم څه چې اسلام ته په گټه اوزیان دي ... هغوته هم گوته نیول شوي ده. »

دا همغه رساله وه چې شیخ محمد عبده، د عارف افندي، چې د سید جمال الدین افغان له شاگردانو څخه وو، په عربي ژبه « الرد علی الدهریین » تدوین کړه.

وروسته څرگنده سوه، چې دده عقیده د سید احمد خان په وړاندې داسې وه، لکه څرنگه چې د هند دنورو علماوونظریه وه او هغه یې په الحاد اوبې دیني تورن کړی او د هغه افکار یې تقبیح کول.

د هند د علماوونظر داو، چې « احمد خان او پیروان یې منافقان بلل » اوسیدو سید جمال الدین افغان هم خپله عقیده، په « عروت الوتقي » مهالنۍ کې چې له پاریس نه خپرېده په ډاگه کړه.

نه یوازې نوموړی په دې عقیده و، بلکې د علیگر د پوهنتون یو تن محصل، د هند نامتو تاریخپوه سید طفیل احمد هم د سید جمال الدین افغان او دیوبندیانو، د هغو خبروچلې کړی دی، چې د سید احمد خان د عقیدې په اړه یې کړي دي.

بیا هم یوشمېر څېړونکو دده ځنې هڅې ستایلي دي، په ځانگړې توگه دغه ډله ټینگار کوي، دی واودده یوشمېر شاگردان ول چې د پاکستان تاسیس ته یې لاره اواره کړه.

انگریزانو د خپل واک په مهال یوشمیر هندي ځوانان مسلمانان او هندوان د لوړو زده کړو لپاره هندوستان ته واستول ، چې د خپلو زده کړو په ترڅ کې د بریتانیا له دموکراسۍ سره هم اشنا سول .

کله چې بېرته هندوستان ته راستانه شول ، نو دا هغه مهال دی چې دهند په لویو ښارونو کې سیاسي ناستې ولارې دېرې شوي وې، چې مور کلکته اوبمبي دساري په توګه یادولی سو .

دهمدي سياسي هڅو په لړ کې د « جمعیت اصلاح په نوم » دیوه سیاسي خوځښت د جوړېدو تابیا وشوه ، چې بیا همدغو کسانو د « کانګرس » بنسټ ته لاره خلاصه کړه .

لومړنی غونډه چې په ۱۸۸۵ کال د « بونارجي » په مشري ترسره شوه، ده په خپله وینا کې وویل، بریتانیا دهند په ګټه دېر کارونه سرته رسولی دي ...

د کانګرس د جوړېدو په تړاو داسې انګېرنې هم شتون لري چې په لومړي سر کې ددې ګوند د جوړېدو هڅې انګریزانو پیل کړې او مسترالن هیوم ، ددې ګوند جوړېدونکو بنسټګر بلل سوی دی .

۶ — د کانګرس د رهبرانو په لړ کې یو بل تن ګوپال کرشنا ګوګیل وویل، « دهند سیاسي خیر په دې کې دی ، چې له بریتانیا سره خپله دوستانه اړیکې وساتي . » (الهند والغرب ۲۲ مخ)

ګانګرسيانو کوښښ کاوو، چې مسلمانان هم په ګانګره کې راندنه کړي او په لومړنی ناسته کې د بمبې نامتو سوداګر سید رحمت الله هم ونډه درلوده ، چې د ګونګونکو شمېر ۷۸ تنو ته رسېده .

دویمه غونډه چې د بونارجي په مشرۍ په کلکته کې چې هغه مهال دهند مرکز جوړه شوه (۱۸۶۸م) د غړو شمېر یې ۴۳۶ تنو ته رسېده، چې ۸۳ تنه په کې مسلمانان وو .

لومړي سر کې انګرېزانو د ګنګري په جوړولو کې مرسته وکړه ، ولي کله چې ولیدل ، دهرې ورځې په تېرېدو د پراختیا او پرمختیا په حال کې دی ددوی اندېښنې یې زیاتې کړې .

الفستون په ۱۸۲۱ کال ولیکل، تقسیم یې کړی حکومت پرې وکړی اوسر جان ملک هم وویل ، که غواړو دهند په دې پراخه ځمکه حکومت وکړو، خلک یې پخپلو کې ووېشي ...

« جان مینور » د بریتانیا د پارلمان غړي د پنجاب والي ته وویل، دهندوانو او مسلمانانو نایووالی اوبې اتفاقي دانګرېزانو د واک په مهال رامینځته شوه .

انګریزانو له همدې وېرې ، د سید احمد په څېر کسان وروزل او بیاد مستر بیګ په کوښښ د « هېوادپالوتولنه » جوړه شوه اوسید احمد اعلان وکړ چې په ګنګره کې د مسلمانانو ګډون جایز نه دی، چې بیا ګنګره په دوه برخو ووېشلې شوه .

ولي د سید احمد د حزب پر وړاندې شیخ عبدالقادر د هیانوي، مولانا رشید احمد ګنګويي او ددوی ځوان شاګرد مولانا محمود وویل، چې مسلمانان باید د ګنګري سره مخالفت ونه کړي ، خو مستر بیګ وویل ، د مسلمانانو ګډون مطلق حرام دی

دانګریزانو بل ګام داوو چې مسلمانانو ته یې په پارلمان کې ځانګړې چوکۍ وټاکلې او د همدې پرېکړې له مخې په ۱۹۰۶ کال، نواب محمد اسماعیل، نواب محسن الملک، اقاخان چې دغه مهال په بریتانیا کې وو، ددې وړا ندیز هرکلی وکړ او مسلمانان چې ټول عمر دانګرېزانو مخالف وو، له خپل چلن نه لږو زیات را وګرځېدل .

دلته دی چې مسلمانانو په ۱۹۰۶ کال د دسمبر په ۳۰مه دنواب وقا رالملک په مشرۍ د مسلم لیګ په نوم دیوه سیاسي جمعیت بنسټ کېښود .

په دغه جمعیت کې تردېره بریده اشراف او شتمن خلک راټول ول ،داسې کسان په کې نه ول لکه څرنګه چې مولانا محمودالحسن،مولانا رشید احمد اومولانا محمد قاسم چې په ۱۸۵۷ کال یې دانگریزانو پر وړاندې وسله وال پاڅون وکړ .

دفرانسی نامتو لیکوال رومن رولان وايي،دهندمسلمانان هغه زورکسان ول چې دخلافت په کنفرانس کې پرېکړه وکړه ،که چېرې دهند دولت ددوی له غوښتنوسر غرونه وکړي ، نودولت پر وړاندې به ودرېږي،چې گاندي هم ددوی دخبرو پخلی وکړ .

۷ — ددغوسیاسي پېښوپه رڼاکې گاندي د ځان لپاره د «عدم تشدد» دغورزنگ لاره پرانسته اودی پخپله د۱۹۰۸کال دهغه زندان کېسه کوي،چې دی په کې بندي و : «یوه ورځ می د زندان مسول ته وپل،یوکار وکوه چې په خوړوکي لږ مالګه واچووم اوده په جواب کې وویل ، بناغلیه ادمیلستون نه دی چې ته ورته راغلی یې،چې ته ترې خوند واخلي !!

گاندي چې داخبره واورېده اوبیا چې له زندان نه ازاد شو ، نووي وپل انسان ولي دخپلو هیلواونفس نوکر شي ؟ یا ولي دخپل ژوند په بهیر کې ، له خپلو ناکا مېبوزده کړه نکوي ؟؟

همدالامل وو چې ده بیا دمالګې اوچای له څښلو نه ډډه وکړه، هم یې روزه ونیوله اوخپلې کورنۍ ته یې هم وویل ،چې دوی هم ځان وازمويي !!

حال داچې ، کله مولانا حسرت مهاني دکنګري لپاره لایحه وکښله اوتینګار یې وکړچې دکانګرس لویه موخه له انگریزانو دخپلواکۍ گټل دي... خودغه لایحه دکاندي له غبرګون سره مخ سوه اورد یې کړه .

ولي گاندي وروسته دهغه شخصیت وستایه اووي وپل،ربنټیاهم چې دی یوربنټی مبارز دی سره دهغې چې مور په وار وارد نظر اختلاف درلود .

دهند دمسلمانانو یوبل نامتو عالم د «دشاه ولي الله دهلوي» زوی مولانا شاه عبدالعزیز دهلوي،خپله تاریخي فتوا داسې وړاندې کړه :

«دهنداسلامي هېواد انگریزانو دجګړې ډګر گرځولی دی،په کار دی چې هر نر مسلمان اوهره ښځه مسلمانان دانگریزانو پر وړاندې ودرېږي،چې انگریزان اړشي اودهند هېواد پرېږدي ، ځکه چې انگریزان دمسلمانانودښمنان دي ...»

(تاریخ الاسلام فی الهند ۳۵۲-۴۱۲-۴۲۵مخونه)،ولي له ټولو نامتودیني عالم مولانا محمودالحسن و،چې له انور پاشا اوجمال پاشا سره یوځای یې له هند نه دانگریزانو داښتلو هڅه کوله .

مولانا ابوکلام ازاد هم وپل،مور باید دخارجانوپر وړاندې وسله وال پاڅون وکړو او ظالم، مسلمان حاکمان هم پرې نږدو چې په مسلمانانو اوانسانانو باندې تېری اوبریدونه وکړي .

۸ — دنهروله څرګندونو نه برېښي،چې گاندي اونا متوفیلسوف شاعر «ټاګور» هم په لومړي سرکې دخپلواکۍ نظریه په سرکې نه درلوده،ولي عامو هندوانوله مسلمانانو سره ددې نظري پخلی کاوو،چې هند خپلواکي ترلاسه کړي اوان تردې چې هندوان ددهلي جامع جومات ته راغلل اوله مسلمانانو سره خپل یووالی اعلان کړ ، چې گاندي هم پخپلویادښتونو کې ورته اشاره کړي ده اوان ددې خبرې یادونه هم شوي چې هندوانو له مسلمانانوسره دنږدې والي په موخه په لوي اختر کې دمسلمانانو غوندي غوايان قرباني کړل .

گاندي چې ولیدل هندوان اومسلمانان دانگریزانو پر وړاندې خوله په خوله دي ، نوبیایي له نږدې دوستمولانا محمدعلي سره چې تل به ډیلي ته راغی نوشپي به یې له ده سره کولې ،نوسیاسي مشورې یې ترې واخسته،چې غواړي مسلمانان اوهند وان سره نږدې کړي... ولي کله چې دی دکانګرس مشرسواوگانګري چې دمسلمانانوپر وړاندې سخت دريځي ته مخه کړه،مولانا محمد علي ترې مخ واړوو .

محمد علي جناح بيا کونينس کاو، چې دمولانا محمدعلي په څېر شخصيتونه ځان پسي روان کړي، چې د پانديت مالوييا په څېر متعصب هندوان ترشاوتمبوي اودغه پانديت په دغه وخت کې د « مذهبي جمعيت » رهبر و.

نهروددي خبرې پخلى هم کړى دى، چې ويلې دي لومړى سرى چې دپاکستان نغمه يې وکېنله، هغه سترشاعرانامتو فيلسوف ډاکتر محمد اقبال، چې غوښتل يې هندووبشل شي او دمسلمانانومستقل دولت جوړ سي اوداهغه مهال دى چې مولانا محمد علي اومحمدعلي جناح دواړه لندن کې وو.

۹ — هغه وخت چې اقبال دمسلم ليگ مشر غوره سو، محمد علي جناح له دېروناهيلىيو سره په بریتانيا کې اوسېده ... پاکستان غوښتونکويوشمېرکسانو ۱۹۳۲کال بریتانيا ته سفر وکړ اوله محمد علي جناح نه يې وغوښتل چې هند ته راشي، ولي دنوموړي سياسي گيلې اوناندري دومره ډېرې وې، چې د دوى غوښتنو ته يې غاړه کېښوده.

په ۱۹۳۳کال نواب زاده لياقت عليخان انگلستان ته لاړ اوهغه ته يې رسمي بلنه ور کړه، چې هند ته راشي اوخلک تاسوته ضرر وړيت لري اوتاسو يوازينى شخصيت يې چې ولس تاسو غواړي اوستا په راتگ به په مسلم ليگ کې نوي ساه وچلېږي.

داسې مهال دى چې مسلم ليگ گوند خپل نامتو رهبر مولانا محمد علي له لاسه ورکړى واوپه ۱۹۳۱کال ومړ اويوبل تن دمحمد شافعي په نوم چې کلونه کلونه په دې سازمان کې تېرکړي و، ددې گوند له مشرانو څخه گڼل کېده هم مړ شوى و.

له يوې خوا په مسلم ليگ کې د رهبري تشه موجود وه اوله بلې خوا بریتانوي چارواکوته يوملى شخص و، نوپه ۱۹۳۴درايوپه اتفاق پرېکړه وشوه چې جناح دې ترپايه پورې دمسلم ليگ رهبر وي.

دادې محمد علي جناح اوانگريزانو غوښتنه وه، نو پر همدې بنسټ محمد علي جناح هند ته راستون شو اوکله چې په ۱۹۳۸او ۱۹۴۲ په هند کې ټولټاکنې وشوې، مسلم ليگ يوڅه برياليتوبونه ترلاسه کړل.

تر دغه مهاله هم محمد علي جناح دهند دويش په فکر کې نه وو، ولي اقبال له ۱۹۳۰ کال نه په دې فکر کې واوکوشش يې کاوچې جناح هم بايد دده د فکر پخلى وکړي.

په ۱۹۳۷کال ده ديوه ليک په ترڅ کې له جناح نه وغوښتل، ايا ددې وخت نه دى چې دمسلمانانويوحکومت جوړ کړو ؟ داچې په جناح داقبال فکري اغيزپروت واومسلم ليگ هم ترډېره بريده دداجول خوځښت پخلى کاو، نو جناح چې دانگريزانو نظر هم ورسره دېته غاړه کېښوده.

حال داچې دپاکستان دجوړېدوپه اړه، په ۱۹۳۳کال ددې طرحې، (داستادقري قلجې په اند) له مخې اقبال نه دمسلم ليگ غړو توضيحات وغوښتل، هغه ورته ځواب کې وويل هو، خودېرته يوه خيالي نظريه معلومه شوه.

اقبال په ۱۹۳۸ کال داپرېل ۲۱ مه ومړ، خو دده نظر په اوطرحه مسلم ليگ ونه منله اوکله چې په ۱۹۳۹ کال دويمه نړيواله جگړه پېښه شوه، په دغه وخت کې دهند نايب الحکومه لارډ لينليتگو و او هغه اعلان وکړ چې هند بايد په نړيواله جگړه کې ورگډ شي.

گاندي دخپلوسياسي اومذهبي عقايدو له مخې اعلان وکړ، چې دوى په جنگ کې برخه نه اخلي بايد له هتله سره دروغې جوړې له لارې چلن وشي، ولي يوې بلې ځواکمنې جبهې دابوکلام ازاد په رهبري وويل، په هغه صورت چې له جنگ نه وروسته انگرېزان دهند ازادي ومنې باک نه لري.

دابوکلام ازاد طرحې په گانگرس کې کړ کېچر امينځته کړ اوپه دې پرېکړه وسوه، که چېرې له جگړې وروسته دهند خپلواکي په رسميت پېژندل کېږي په هغه صورت کې هند کولى شي په جنگ کې برخه واخلي.

همدالامل و، چې دامريکا ولسمشر روزولت په بریتانيا فشار راوړ، چې دهند په اړه په خپل سياست کې بدلون راولي اودهند دخلکو غوښتنو ته غاړه کېږدي.

ولي مسلم ليگ دهند دويش خبره جدي كره اوجناح په لاهور كې دمسلم ليگ غونډه جوړه كړه او ديوه تاريخي پريكړه ليك له مخې داقبال دنظري ملا تر وگرچې په ۱۹۳۰ كال يې دمسلمانانو دحکومت غوښتنه كړې وه .

مسلم ليگ له انگر يزانو سره په تفاهم او انگر يزان هم په دې فكر چې كه كنگر س دهند خپلواكي غواړي، نو بيا خودمسلم ليگ نظريه دهند دويش پر بنسټ دبريتانيا په گټه دى ، نوځكه خودبريتاني صدر اعظم چرچل داغوره وگڼله، چې له يوې خوا دامريكا جمهور ريس روزولټ په دوى فشار راوړي، چې دزاره استعمار كپله په توليدوى اوله بلي خوا مسلم ليگ داقبال دنظري پخلى كوي ، نوځكه يې دبريتاني له ملكي elizabeth alexandra mary windsor سره په مشوره ووبل، we need abit of indai مور داندېاوموتى خاورې ته ضروريت لرو .

په پاې كې دوه سترگونډونه كنگره اومسلم ليگ يودبل پر وړاندې ودرېدل اودكنگرى يونامتو مشر « راجا كوپال شاري » ، چې دمدراس وزير اودكنگرى يوپخوانى مشر وو، دمينځگر يتوب دنده په غاړه واخسته اودمسلم ليگ ددوه نظريو په ترڅ كې يوموهم نظر داووجي پاكستان بايد جوړ شي ... ولي كانگر س ووبل ، دوى به داهيڅكله ونه مني چې هند ووبشل شي .

كله چې د راجا مينځگر يتوب ناكام سو، نو بيا يې له دندې استعفا وكړه اوله كنگرى نه ووت اوكله چې گاندي په ۱۹۴۴ كال له زندان نه ووت، د راجا په ټينگار گاندي په ۱۹۴۴ كال دسپټمبر په ۹ مه نېټه دجناح په كور كې خبر وته اړكړ اوهم يې دوام وركړ او

دې خبرو ۲۰ ورځې دوام وكړ ، ولي گاندي دجناح دغه وړانديز ته غاړه كېښود ه چې هند ووبشلى شي ، خودايې ومنله چې دمسلمانانو يوه خپلواكه اداره جوړه شي، ولي دمرکزي حكومت تركنترول لاندې به وي .

يوې نامتو ليكوالې « امينت السعيد » پخپل كتاب « مشاهدات فى الهند » كې ليكلي دي، سره ددې چې گاندي دبرصقونه درلودل ، ولي مذهبي تعصب يې هم درلود اواستاد عقادهم ټينگار كړى دى، چې گاندي يوستر انسان و، ولي يو « برهنى » شخص واو د

« آهيمسا » تر فكري اغيز لاندې و. (دغه كليمه د برهما مذهب يوه غوره ځانگړنه ده، چې ، آ، دنفې په مانا او هيمسا دتعدې اوبدې په مانا)

جواهر لال نهرو هم پخپلو څرگندونو كې دپته اشاره كړې ده چې دگاندي جي ځنوكرو ورو زه هم نا رانه كولم ... گاندي د« راماراج » لرغونى پېر يوطلايې عصر گانېه ، چې بيا راغبرگ شي . « (وگورئ زندگي من ۱۲۷ مخ)

ولي نهرو محمدعلي جناح هم تورن كړ چې دى غواړي هندوستان ووبشي ، ولي كله چې مستر بيورلي نيكولس له جناح سره وكتل دنهرو دڅرگندونو يادونه يې وكړه ، ولي جناح ووبل څوك چې زما په نيت شك كوي، مانا يې داده، چې دانگر يزانو په قول اونيت هم شكمن دي .

« بيورلي » بيا له جناح وپوښتل ، چې تاسو انگرېز انو ته وايي، اول هند ووبشئ او بيا ووځئ؟! جناح وويل ، سم پوهېد لى ، بيخي همداسې دى ... دجناح له دغو څرگندونو وروسته يوشمېر سانپو ووبل ، دې خبرو د هندوستان دپېښو قاعده په بشپړه توگه واړوله ، چې اوس ويل كېږي ، يووالى ر امينځته كه حكومت وكوه...

نفر قه واچوه اوبېرون شه ...؟!

۱۰ - په ۱۹۴۷ كال دجولاي په مياشت كې دپښتونستان په اړه يوه جعلي رېفرنډم وكړ چې گني د« صوبه سر حد » سيمې خلك غواړي چې پاكستان سره يوځاى شي، كه څه هم دسرحدكانگر س له رېفرنډم نه پريكون وكړ او دپښتونستان په نوم يې دخپلواك دولت غوښتنه وكړه اوپا كستان چې له انگر يزانو سره دمقابلي په نتيجه كې نه، بلكې ددوستۍ په پايله كې مينځته راغى اودمسلمان نيشنليزم په اړه ليكل شوي اثار يوارخيزه بڼه لري .

پښتونستان په پنځوانجنسپېواويا ولايتونو وپېشل شوى و، لكه ملكند، خيبر، كورمه، شمالي وزيرستان او جنوبي وزيرستان ، چې هرې اينجنسى پوليتېكل اېجنټ اوبواستازى درلوده .

په شمالي وزيرستان کې په ۱۹۳۰ کال یوستر پاڅون وشو، چې هغه داسلام بي بي کيسه وه چې يوه هندي نجلی له مسلمان سره واده وکړ .

دهند په دغه مهال تاريخ کې د عبدالغفار خان يادونه هم لرو، دېره سوي ده، چې نوموړی له يوشمېر کسانو سره اشنا شولکه د ترنگز وحاجي صاحب اوبوکلام ازاد (د کانگرس نامتو غړی) اونور، خودی دېر زرد ۱۹۱۹ کال په شاو خواکي د « خلافت » تحریک غړی شو او په ۱۹۲۰ کال له یوې ډلې سره افغانستان ته کډه شو، ولې بېرته زراستون او د اصلاح افغانه خوځښت ته يې لاره اواره کړه .

له دې سر بېره د خلافت تحریک ایالتي مشر وټاکل سو، لکه په ۱۹۱۹ کال کې چې بندي شو، داخل ۱۹۲۱ کال بند ته واچول شو او تر ۱۹۲۴ پورې بندي و او بیا يې په ۱۹۲۸ کال «پښتون مجله» خپره کړه .

په ده دگاندي اغیز چې هغه د عدم تشد نظریه وه ، ده خوارې له کانگرس سره پریکون وکړ ، ولې په بشپړه توگه يې پرې نښود... ولې دده مشر ورور ډاکتر خان چې طبي کورسونه يې په بریتانیا کې ويلي ول اوله لومړۍ نړیوالې جگړې وروسته چې فرانسه کې يې دنده درلوده ، له خپلې بریتانوي میرمن سره هند ته اوله هغه ځایه پېښور ته راغی او په سیاست (۱۹۳۱ — ۱۹۳۲) کې ښکېل سو، په ځانگړي ډول د کانگرس پلوی و او باچا خان بیا د افغان جرگې په نوم خوځښت رامینځته کړ او په پښتون خواکي لوی اووړې جرگې جوړولې اوله دې سر بېره يې ۱۹۲۹ کال د خدایي خدمتگار بنسټ هم کېښود، چې د همدې کال په پای کې کانگرس په لاهور کې غونډه وکړه او د بشپړ خپلواکي تگلاره يې اعلان کړه .

تر دغه مهاله افغان جرگه او خدایي خدمتگار لاد ټول هند دملي کانگرس غړي نه و، خو کله چې په صوبه سرحد کې مارشالا نافذه سوه ، نو په ۱۹۳۱ کال په رسمي توگه کانگرس سره یوځای شول .

۱۱ — بل لورته مسلم لیگ په ۱۹۳۷ کال پارلماني غونډه وکړه، قیوم خان چې مسلم لیگ ته د نږدې کېدو په حال کې و، بلنه ورکړ شوه ، خود ناروغی له کبله يې گډون ونکړ ، خود هغه صوبایي وزیر د چارسدې خان بهادر سعدالله خان دمسلم لیگ صوبایي ریس گډون کړی و .

دکننگم او دسکندر میرزا ترمینځ خبرې، له بریتانوي نه د قلعي خان ملاتړ چې له رابنسن سره يې کار کا وو، پیرمانيکی، د ترنگز وحاجي صاحب زوي پاچاگل، شیر پاو خان بهادر خان ، نواب ظفر علي، تاج علي اونور د باچا خان دلارې مخالفت وکړ .

په ۱۹۴۳ کال دمسلم لیگ ریس اورنگزیب خان په ایالتي اسمبلي کې دکابینې د جوړولو هڅې پیل کړې او دکننگم د راضي کولو لپاره يې هغه سره خبرې وکړې، عبدالرب نیشنتر د مالې وزیر او یوشمېر نورې په بیلابیلو وزارتونو کې په دندو وگمارل .

په ۱۹۴۶ کال ټاکنې کانگرس وگټلې او ډاکتر خان دسر حد په ایالت کې حکومت جوړ کړ ، خود باچا خان نږدې ملگری عبدالغفور خان مسلم لیگ ته و اووښت او حال دا چې ډاکتر خان ، نهرو ته ويلي و، چې ټول پښتانه له ده سره ولاړ دي ، خو کله چې دی له نهروسره وزیرستان ته لاړ، ملک خیسور، له نهروسره روغ و بېر وکړ او ډاکتر خان ورته و وېل، ولې دې ماته لاس رانکړ ، هغه ورته و وېل، ځکه هغه خپلو خلکو ته خدمت کړی او تا هیڅ نه دي کړي .

دغه حقیقت هغه وخت په ډاگه سو چې دهند ملي کانگرس پاکستان ومانه، نو نهرو خپل پخواني ملگری په تش میدان پرېښودل او دهند وایسرای بټن و وېل ، تر هغې دهند دخپلواکي خبرې بي گټې دي تر هغې چې دسرحد برخلیک نه وي معلوم شوی ؟!

هغه و چې د بریتانیا د مرکزي حکومت په سپارښتنه د بټن تر څارني لاندې ریفرنډم جوړ سو... دجون په ۲ مه نېټه بټن ، نهرو، پټیل، کري پالاني له کانگرس نه او جناح ، لیاقت علی خان او عبدالرب نشتر له مسلم لیگ نه دوی سره غونډه وکړه او دخپل حکومت پلان يې ورته په ډاگه کړ .

دواړو لورو يې ژمنه وکړه چې پلان عملي کړي ... باچا خان له خپلو ملگرو وغوښتل، چې لږ تر لږه ريفرنډم کې دخپلواکۍ الترناتيف شامل کړي...سرورته وخوځول شو خو عملي اقدام چا ونه کړ اودسرحد کانگرس غړي لاس تر زني پاتي شول اوځنو چې وليدل باد له کومي خوچلپري لوري واړوو.

۱۲ — خان غفار خان هم په ۱۹۴۸ په فبرور ي کې کراچۍ ته لاړ اوداسمبلي په غونډه کې دوفادارۍ لوره وکړه اوپه ۱۹۴۸ کال د مارچ په مياشت کې محمد علي جناح پيښو ته راغی اودگورنر په ماني کې باچاخان ورسره وليدل اوغوښتنه يې ترې وکړه چې ددوی مرکز سردريا ته راشي،خوهغه انکار وکړ اوور ته وې وېل، تاسي ټول په مسلم ليگ کې شامل شئ .

غني خان چې په ۱۹۴۶ کال دخلمي پښتون په نوم دخوانانو يوسازمان جوړ کړی او په ۱۹۴۷ کال ددوی شمېر « ۲۵۰۰۰ زروتنوته رسېده اوپه بيرغ يې دوه توري کښل سوي وې ،غوښتل يې دعدم تشددخلاف دپښتونستان خپلواکي ترلاسه کړی اوقاضي عطا والله خان هم چې دعايداتوويزر ود مي په ۱۳مه ۱۹۴۷کال دپښتنوخپلواک حاکميت وغوښت.

سره دهغې چې خدايي خدمتگار په ريفرنډم کې برخه وانه خسته بياهم دپاکستان په پلوی رای دېري وې ،چې ددې يوبل ستر لامل داووجې دمسلم ليگ په صندوق فرانکريم اودکانگرس په بکس بيا دهندوانوکتاب ايښودل سوي وو.

نتيجه داچې دهند سياسي اواقصادي پيښې چې پيل يې د برېتانيا دختيخي کمپني له جوړېدو نه وسو ، نه يوازي هند دبريتانوي بنسکيلاک منگلو ته پرېووت، بلکې همدارنگه يې په افغانستان هم اغيزه وکړه ، چې درې واري په افغانستان وسله وال بريد وکړ ،چې دوه بريدونه يې په ۱۹ مه پېړۍ ،دپلار اوزوي دواکمنۍ په مهال (امير دوست محمدخان اومير شيرعلي خان په ۱۸۳۹ — ۱۸۷۹کال) اودرېيم وسله وال بريد په ۲۰مه پېړۍ دامان الله خان دواک په موده کې،ترسره شو،چې په پاې کې امان الله خان دهبواد خپلواکي واخسته ، ولي بياهم انگليس ار ام کښناست اودامان الله خان د سلطنت په کورنپيو چاروکي لاسوهني ته لاره اواره کړه .